

Tanulmányi kirándulás Angliában

Napjainkban nem igazán divatos az iskolában orosz tanulni, helyette egyre több helyen vezették be a német és angol nyelv oktatását.

Szüleink és tanáraink még évekig – néhányan évtizedekig – orosz nyelvet tanultak kötelező tantárgyként az iskolákban, s most büszkén, vagy éppen szégyenkezve vallják be, hogy már szinte csak egy-egy szóra emlékeznek.

Nagy a veszélye annak, hogy a jelenleg tanított nyelveknek is hacsak nem teszünk egyre több kísérletet hasonló tanulmányi utak megszervezésére, mint amelyen néhány tanulónk is részt vehetett a nyári szünet első hetében. Már szinte közhely – de nem véletlenül –, hogy egy idegen nyelvet csak úgy lehet igazán elsajátítani, ha megismerjük az adott nép kultúráját, életét, szokásait, megpróbálunk kommunikálni az ott élő emberekkel, tehát megpróbáljuk használni a nyelvet. Erre tettünk mi is kísérletet az inotai 5. sz. Általános Iskola és a várapalotai 9. sz. Általános Iskola angol szakos tanárai szervezésében a szolnoki Britannia Utazási Iroda közreműködésével. Június 17-27. között városunkból 40 diák (általános- és középiskolás) tölthetett el egy felejthetetlen hetet Angliában. Úti célunk St. Albans volt, ahol nagyon kedves családok szállásolták el a gyerekeket, így ifjú tanulónk kénytelenek voltak – persze nagy örömmel – rögtön az első pillanattól kezdve hasznosítani az iskolában elsajátított nyelvtudásukat.

Napjaink jelentős részét kirándulással töltöttük. Többször jártunk Londonban és egy napot Oxfordban, az angol oktatás fellegvárában is eltölthettünk. A gyönyörű épületek, a hatalmas parkok, a királyi palota, a Tower hollói, a Tudományok Múzeuma, s talán leginkább a Madam Tussaud's Panoptikum lenyűgöző látványt nyújtottak a gye-

rekeknek. A tankönyv színes lapjai a szemük láttára megelevenedtek. Azt hiszem, soha nem fogják elfelejteni ezt az egy hetet. Sokan közülük még most is leveleznek az angliai családokkal, fényképeket küldenek, s reménykednek, hogy egyszer még újra találkoznak.

Ez persze főként anyagi kérdés. Nem sok család engedheti meg magának manapság, hogy gyermekét elengedje egy ilyen költséges kirándulásra, még akkor sem, ha belátja, hogy a gyermek tényleg sokat profitálna belőle.

Iskolánkból nyolc olyan szerencsés diák volt, akiknek szülei ki tudták fizetni az utazás költségeit, de legalább még tíz gyerekről tudok, aki szívesen jött volna, s igazán meg is érdemelt volna egy ilyen lehetőséget, de sajnos a család nem engedhette meg magának ezt a "luxust".

Ezt látva mi, tanárok elkeseredünk, sajnáljuk a gyerekeket, de egyebet mi sem tehetünk. A várostól kért csekély támogatást sem kaptuk meg az úthoz. Talán máshol kellett volna keresgélünk, de ehhez sem időnk, sem energiánk, sem összeköttetések nincsenek.

Mindenesetre akik velünk lehettek Angliában, azok a visszaérkező levelek, s a kint elhangzott vélemények is azt bizonyítják, hogy diákjaink – kisebb-nagyobb problémákkal, intelligensen viselkedve – leküzdötték a nyelvi nehézségeket, megismerték és megszerették egy másik kultúrát, s talán kis hazánk hírnevét is öregbítették egy távoli országban.

Érdemes volt tehát elmennünk, s talán érdemes lesz – a nehézségeket leküzdve – újra nekivágni egy hasonló vállalkozásnak.

Bánfalvi Szilvia

magyar-angol szakos tanár
5. sz. Ált. Iskola

*Kulturális és Humán Szolgáltató
Intézet Várapalota
Leszkovszki Tibor
Polgármester Úr részére*

Tisztelt Polgármester Úr!

Intézményem egyik szervezeti egységében, az inotai Községi Házban az intézmény szervezeti és működési szabályzatában rögzítettekkel ellentétesnek tartom az alábbi eseményeket:

Az Inotáért Baráti Kör 1995. májusában első ízben kérte egy összejövetelre a közösségi házat. A kiállított bérleti szerződés nem került aláírásra, mert a rendezvény elmaradt.

Az inotai részönkormányzat 1995. júniusában ülésezett a közösségi házban, ahol magam is részt vettem és kérték, hogy az inotai civil szerveződések számára a közös-

ségi házat térítés nélkül adjam ki.

Az Inotáért Baráti Kör azóta pár alkalommal tartott összejövetelt a közösségi házban, s itt rendezték meg bevételös búcsúbáljukat is augusztus 26-án az intézmény vezetőjével történt előzetes egyeztetés nélkül.

A közösségi ház előzetesen egyeztetett időpontokban történő bérbeadását személyesen, vagy munkatársaimon keresztül bonyolítjuk le.

A közelmúltban kísérletet tettem arra, hogy az Inotáért Baráti Kör vezető tagjával, Tordai Ferencsel egyeztessenek a helyiségbérleteztetéssel kapcsolatban, de nem jártam eredménnyel. Ígéretük ellenére sem jelentkeztek.

Az Inotai Falunapok 1-2 rendezvényét – fotókiállítás, borverseny – előzetes egyeztetés nélkül, mintegy önkényesen betervezték

**Október 4-én szerdán Inotáért
Baráti Kör ülése a Lakótelepen a
legényszállón. 18.00 órakor.**

Napirendi pontok:

1./ Inotai Napok rendezvénysorozat tapasztalatainak összegzése

e.a.: Téczei János

2./ Várapalotától történő leválás folyamatának ismertetése, az ügy érdekében tett lépések megtárgyalása.

e.a.: Völgyi Árpád önk. képvis.

3./ Készenléti Lakótelep Baráti Köri tagjainak vezetőségbe történő megválasztása

4./ Az IBK cégbejegyzésének megtárgyalása

5./ Vegyes ügyek

• futballcsapat megalakulásának lehetőségei

meghívott vendég: Bessenyei László

• tekeverseny (Lakótelep – Falu) lehetőségei

Felhívás

Tisztelt Inotai Lakók!

Rövid időn belül meg fog jelenni Önöknél az Inotáért Baráti Kör valamelyik tagja, s kérni fogja, hogy nyilvánításnak véleményét Inota leválásáról.

Ezt a közvélemény kutatást nem bizonyítéknak szánjuk, csak önkontrollnak. Szeretnénk megtudni, hogy amit fél éve csinálunk, annak volt-e értelme!

Tisztelettel kérjük Önöket, hogy a véleményüket úgy nyilvánítsák ki, hogy az a további tevékenységünket befolyásolja. Csak tiszta érzéssel, a múltat-jelent-jövőt egybevetve döntsenek.

Vegyék figyelembe gyermekeik, unokáik jövőjét, saját múltjukat!

Bármi is lesz véleményük, ezt az Inotáért Baráti Kör és a részönkormányzat tagjai tisztelettel tudomásul veszik.

Inotáért Baráti Kör

és le is bonyolították a közösségi házban.

Szinte vendégnek éreztem magam a saját intézményemben akkor, amikor azt gondoltam, hogy az inotai részönkormányzat tart összejövetelt és megbeszélést a Várapalotai Napok inotai rendezvényeiről a közösségi házban – azon részt véve csak a baráti kör tagjaival találkoztam, de felszólalásom és reagálásom ellenére be nem tartva a "parlamentáris szabályokat" "uralkodtak a házban".

Kérem Polgármester Urat, hogy levelem alapján kérjen állásfoglalást az inotai Kö-